

LERCHOVÁK

Milí čtenáři,

blíží se Velikonoce, svátky jara, krásná oslava končící zimy a znovuzrození přírody. Čas, kdy se probouzí nejen rostliny a živočichové, ale také doba, kterou máme spojenou s prvními slunečními paprsky, pomlázkou, vajíčky. Klasickým symbolem Velikonoc je zajíček, beránek, kuřátko... Prostě všechna mlád'ata, kterými se to v přírodě jen hemží.

Velikonoce jsou ale také nejvýznamnějším křesťanským svátkem. Dobou, kdy si křesťané na celém světě připomínají ukřižování a následné zmrtvýchvstání Ježíš Krista. Budete se divit, ale pro věřící jsou Velikonoce ještě důležitější než Vánoce.

U nás, v České republice, pletou o Velikonocích chlapci pomlázky, aby „pomladili“ děvčata, která jim za to dají vlastnoručně malovaná vajíčka. Někteří možná tento zvyk rádi nemají, ale musíte uznat, že k Velikonocům patří stejně jako voňavý bochánek (mazanec), pečený beránek s mašlí kolem krku, nebo pravá velikonoční nádivka s mladými kopřivami.

Ať už máte svátky jara rádi, nebo nemáte, jedno je jisté. Zima je pryč! Pojd'te si s námi tedy jaro zpříjemnit četbou našeho časopisu. Kromě textů a obrázků se můžete těšit i na komiksy! Celý časopis jsme pro Vás sestavovali s radostí, kterou na Vás chceme s jarem přenést.

Hezké čtení!

Vaše redakce

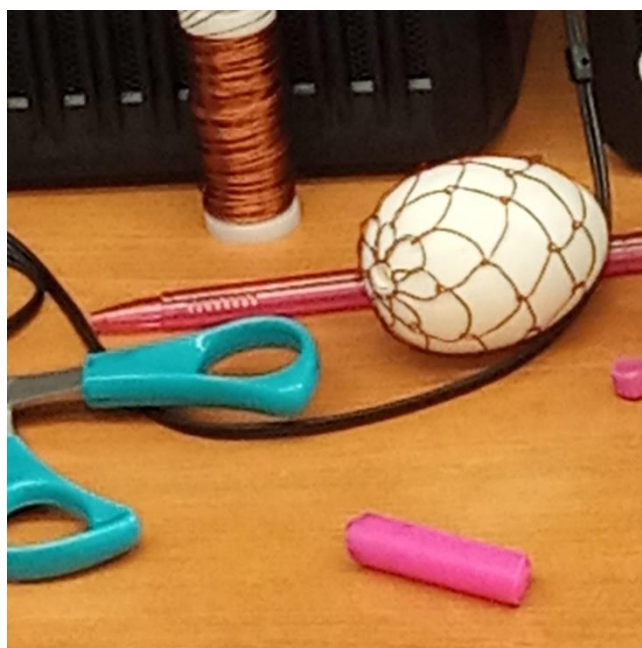
Titulní stranu namalovala Anežka Kočí, 7.A

Sněženky - Barbora Heřmanová, 7.A

Tvoříme...

Dívky z 9.A při hodinách pracovní výchovy vytvořily překrásná vajíčka drátkováním

Nejsou krásná?

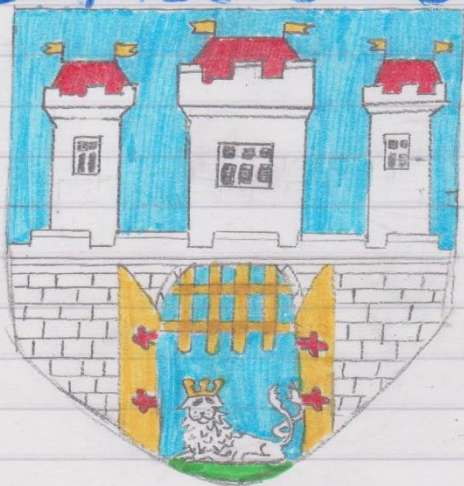

Zuzana Šantrůčková, 7.A

Máme rádi naše město

Nella Váňková 6.A

MOJE MĚSTO SUŠICE

Sušice je město, ve kterém žije okolo 10 tisíc obyvatel. Nachází se v údolí na úpatí kolem řeky Otavy. Sušice je malé město, které založil Přemysl Otakar II. Ve středu se nachází rovné náměstí o velikosti 1 hektaru. Na náměstí je možné vidět radnici, kašnu, hru svobody, domy a samozřejmě mnoho obchodů. V Sušici jsou tři kostely, muzeum a také jedno hřiště nazývané „Anelčička“. Naš nejvyšší kopec má 845 m. n. m. a jmenuje se Svatoš. Město má řadu oblíbených míst k volnočasovým aktivitám např. ostrov Santos, Pátek, offpark, zimní stadion, skate park, koupaliště a mnoho dalších. V okolí Sušice jsou hrady Pátek, Kozárek a Velhartice. Je krásné bydlet v malém městě jako je Sušice.

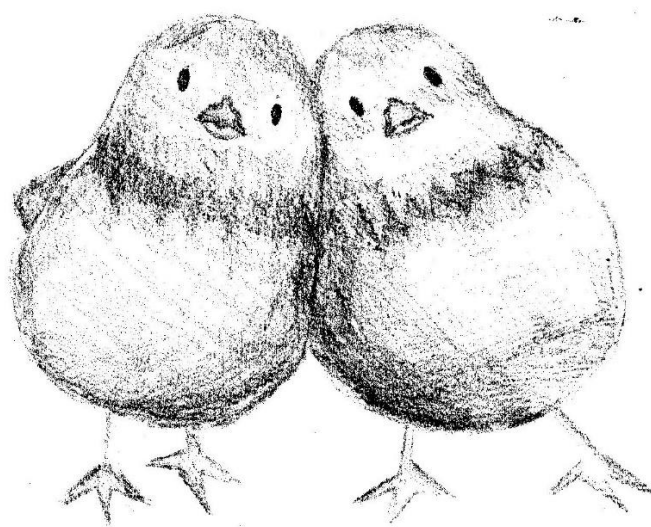
Lucie Kroupová 6.A

< MOJE MĚSTO SUŠICE >

andělíček

Dnes, váš seznamník s městem jménem Sušice. Nachází se v Blatenskému kraji s přibližně 11 tisíci obyvateli. Sušici založil Přemysl Otakar II. roku 1273. Je to malé a útulné město. Uprostřed se rozprostírá náměstí s velkou radnicí a kašnou. Sušici také protéká řeka Otava, ve které se dříve rájovalo klato. Na kopci nad nemocnicí je postavená kaple svatá Andělíček, odkud máte krásný výhled na celé město. Dalším zajímavým typem na výlet je rozhledna Zlatobor, odkud lze vidět i alpy. Dříve v Sušici také stála cukárna Zola, kde se za den mohlo udělat více než 88 milionů sůvek. Najít v Sušici místo na odpočinek není těžké. Nejlepším místem je ostrov Zantos nebo Fuferna. Nachází se u řeky, takže se můžete v létě osvěžit. V okolí města Sušice jsou rozlehlé lesy, pastviny a jiné vesničky. Já jsem moc rada, že zde bydlím. Sušice je nádherné město a určitě stojí za návštěvu.

Pampeliška - Nikola Nová, 9.C

Ptáčkové - Alžběta Čabrádková, 7.C

Jak vnímám jaro (líčení)

Pozdní jaro

Osobně mám ráda všechna roční období. Vždy se však nejvíce těším na to, které mě zrovna čeká. V tuhle chvíli to bude právě jaro. Konkrétně pozdní jaro. Těším se, protože mi jaro přijde velice svěží a jemné. Už není zima, takže můžu konečně pozměnit šatník, a už se nemusím smažit na přímém sluníčku, když jsem venku. Cítím spoustu vůní a vidím spoustu barev. Tento rok jsem se rozhodla vylovovat některé květy, jež nasbírám na zelené louce. Také se rodí spoustu mlád'átek, které jsou ovšem rozkošné. Jaro je rovněž období, kdy kvetou moje oblíbené stromy sakury, což jsou japonské třešně. Další a poslední věc, která se mi líbí na jaře, je jasná noční obloha, za které mohu sledovat zářivé hvězdy.

Zuzana Šantrůčková, 7.A

Procházka v dešti

Co může být lepší pro teenagera, který ztratil svůj život?

Dešť'. Tak zvané smutné počasí. Dešť'. Počasí kde můžeš brečet a nikdo o tom nebude vědět. Dešť'. Počasí které romantizují všichni. Dešť'. Počasí, kdy zůstáváš jen ty a tvoje myšlenky. Myslím, že každý potřebuje takový den, kapuce na hlavě a ruce kapsách. Venku je tma. Ty pomalu jdeš, ani nevíš kam. Zvedneš hlavu. Studený kapky ti padají na obličej, máš zavřené oči. Víš, že máš dost problémů, ale o nich se ani nechce přemýšlet. Vedle tebe nikdo není, všichni sedí doma, protože je noc, zima a prší. Oni neví, jaký pocit ztrácejí. No ale ne každý má tak těžký život. V tom závidím. Ale stejně, jak bych neměla těžký život, mám moment který je teď, který nejde popsat slovy. Moment, kdy mám pocit, že jsem zůstala jen já, na celý zemi. Nadýchám ten vzduch, mokrý, studený, ale tak spokojený vzduch.

Mám mokré oblečení. zmrzly mi všechny prsty, ale mám klid na duši. Klid, který jsem neměla strašně dlouho. I potom někdo říká, že je lepší sedět doma, když prší? Ti lidi nikdy nezažijí život. Je pravda, že nejlepší procházka je v noci, v noci kdy prší.

Anastasia Hutych, 8.B

Jaro

Na jaře vše krásně kvete, ale pro nás alergiky to není šťastné období. Pořád kýcháme, máme červené oči. Jaro je také špatné v tom, že se ke konci blíží i hokejová sezóna, a tak jsem v nervech kvůli play off a mistrovství světa. Další negativní věc na jaře je více práce na chalupě, což je po pohodové zimě náročné. Abych jaru také přidal nějaká pozitiva, tak je vše krásně zbarvené, venku svítí slunce a prodlužuje se den, takže když v stávám do školy v 7:00, tak je už slunce

a rychleji se proberu. Jaro má však jednu věc pozitivní i negativní, a to je konec školy. Pozitivní je, že už se nemusím učit a spolužáci uvidí můj film o školním roce v naší třídě. Negativní je, že každým dnem je blíž a blíž neodvratný konec základní školy a naší třídy.

Martin Havelka, 8.C

Andrzej
Puchinger

Velikonoční vtipy

Lukáš Ševčík, 8.A

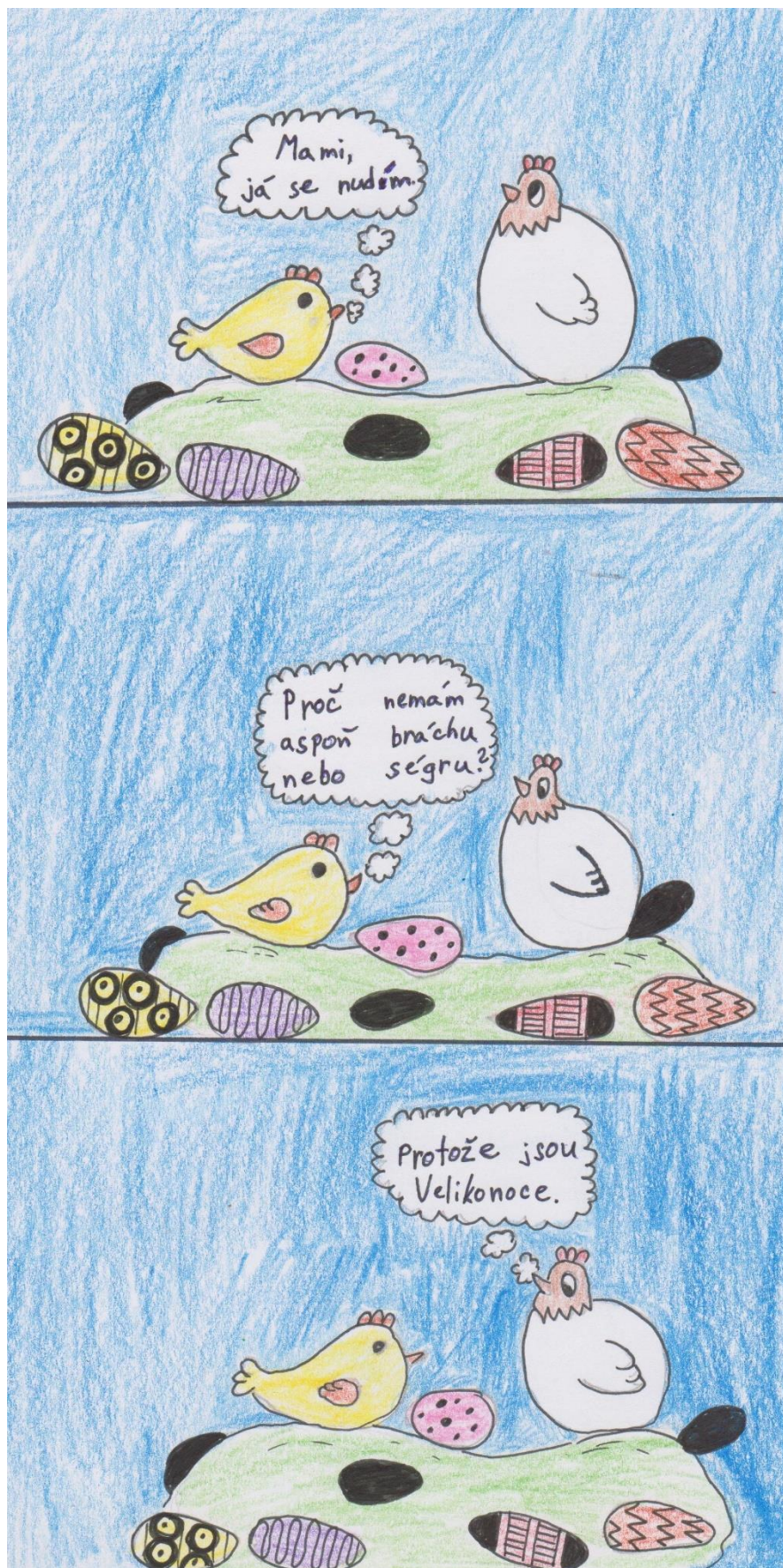

Anna Zrounová, 8.A

Wendy Sulanová, 8.A

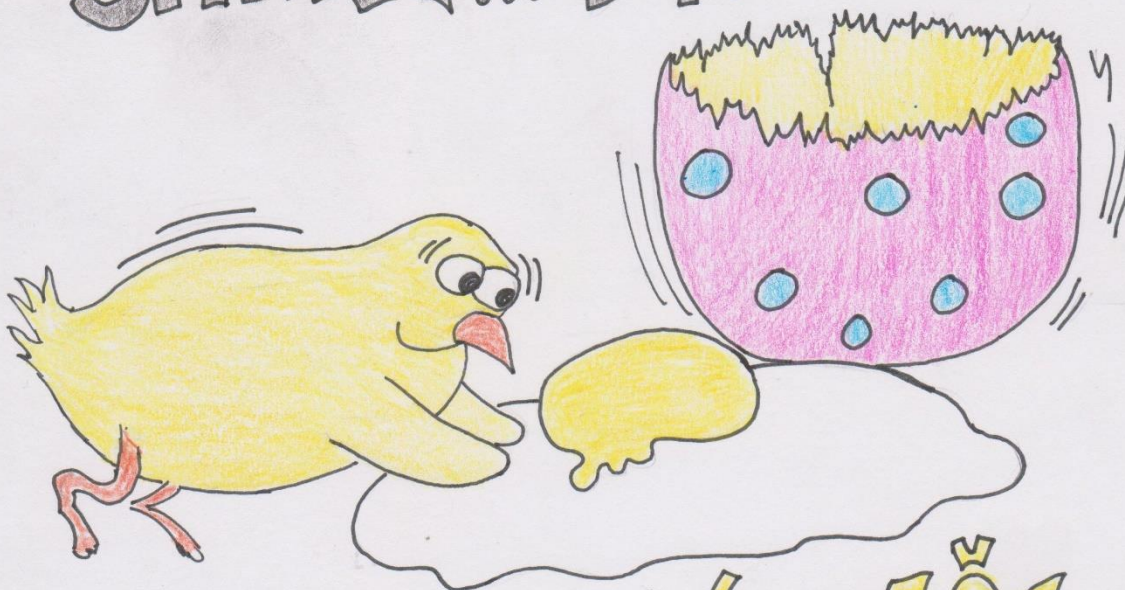

1234...

DÝCHEJ

SAKRA... DÝCHEJ!

TY TO ZVLÁDNĚŠ!

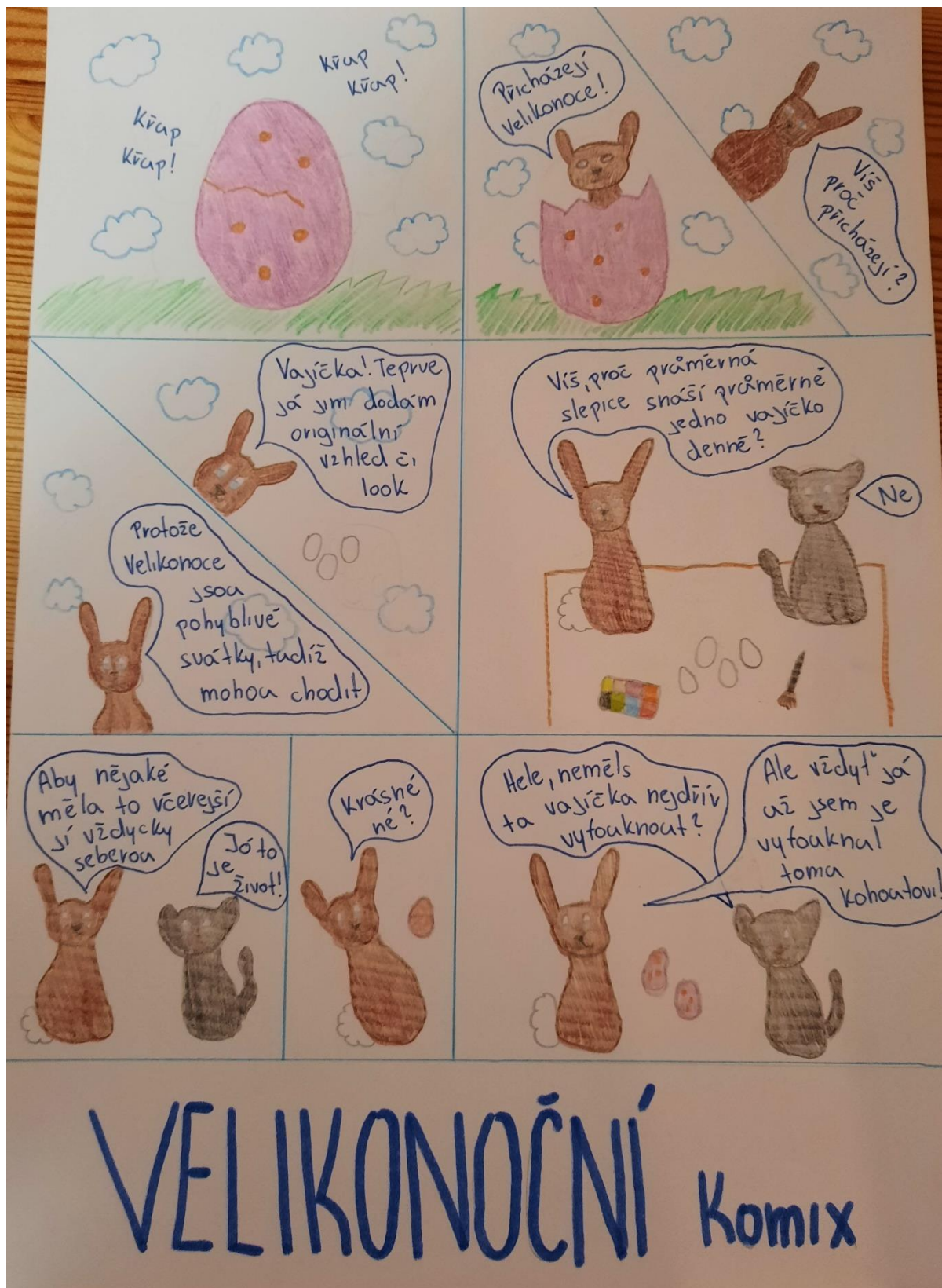
Jonáš Průcha a Šimon Kyrál, 8.A

Božena Hrachová, 8.A

Sára Potužáková, 7.C

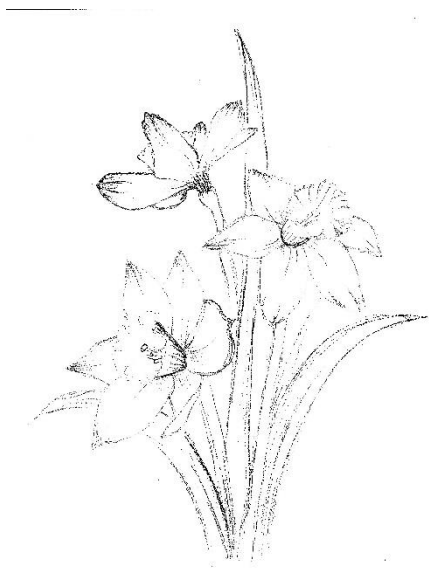

Moje vlastní charakteristika

aneb Psát o sobě je vlastně úplně jednoduché.... Nebo není?

Moje jméno je Zuzka, je mi 13 let a moje znamení je Váha. Mám jemné, světle hnědé vlasy až pod ramena, šedozelené oči a připadám si sebevědomě s mojí postavou. Řekla bych, že jsem milá, ale přitom dokážu chodit po chodbách školy, jako nejlepší holka světa. Někdy si říkám, že mám 2 stránky osobnosti, jednu zamlklou, stydlivou a trošku dětinskou, ale moje druhá stránka převládá. Moje hlavní stránka je spíše extrovert, nebojím se být sama sebou, jsem sebevědomá a mám velké cíle. Kamarádka mě jednou označila, za ten, více reprezentativní typ naší třídy. Jsem schopna logického myšlení, ale také zároveň jsem veliké nemehlo. Mám styl a mám ráda módu a šperky. Také někdy chodím na některé soutěže. To jsem já, mám se ráda a život mě baví.

Zuzana Šantrůčková, 7.A

Jmenuji se Verča a je mi 12 let. Mám vysokou postavu, dlouhé vlnité vlasy a modré oči. Většinou jsem hodně stydlivá. Když mám něco přednášet, vyprávět nebo něco podobného, začne se mi klepat hlas a nedokážu ani dokončit větu. Nemám ráda když musím mluvit před lidmi a jsem středem pozornosti. Jsem také hodně pečlivá, někdy až puntičkářka. Kamarádky mi občas říkají, že jsem až moc hodná, protože když někdo potřebuje pomoci, já udělám vše proto abych mu vyhověla i přesto, že na to můžu doplatit. Ve škole mám dobrý prospěch a ve svém volném čase ráda maluji a tancuji. Také si ráda píšu s kamarády a čtu knížky. Protože o sobě nerada mluvím je pro mě celkem

těžké se popsat, ale myslím si že jsem přátelská a je na mě spolehnoutí ale občas by mi neuškodilo nebrat vše tak vážně.

Veronika Masná, 7.A

Narcis - Viktorie Blechová, 7.A

Jsem introvertní, nemám ráda společnost a nejraději trávím čas o samotě. Většinou nic neříkám a své myšlenky a pocity si nechávám pro sebe. Mám kolem sebe malý okruh přátel. Jsem velmi intuitivní a všímavá osoba.

Někdy mi přijde, že dokážu své okolí zmanipulovat nebo změnit. Nemám příliš talent na sporty, ale jsem kreativní a velmi přemýšlivý člověk. Velmi často se ztrácím v myšlenkách. Myslím si, že mám smysl pro umění.

Jsem perfekcionista a nesnáším, když je něco jinak, než má být. Jsem vždy opatrná a obezřetná, dělá mi velké potíže věřit lidem. Dokážu být velmi loajální, ale pokud mě na druhé straně někdo zraní nebo zklame, obrátím se na mozek místo srdce.

Často více dbám na logiku a pořádek než na své pocity srdce. Podle mého názoru se dokážu dobře vyjadřovat. Na každou věc si hned vytvořím názor a nezměním ho za téměř žádných okolností. P

řesto že si mnoho lidí myslí, že jsem chladnokrevná a bezcitná, dokážu si velmi snadno k věcem i lidem udělat vztah, který jen tak nepřeruším. Jen málokdy jsem optimistická, spíše se zaměřuji na přítomnost a realitu. Často vidím věci horší, než tak jak doopravdy jsou.

Alžbětka Čabrádková, 7.C

Kromě našeho města máme rádi i své domovy

Bydlím v hájovně, kterou postavili před 60 lety. Máme velikánskou zahradu s rybníkem a pastvinami. Naši hájovnu i naši zahradu mám moc rád, mám rád svůj pokoj, který mi rodiče udělali, jak jsem si přál, ale domov není jenom dům a pokoj. Domov jsou i lidé, které mám rád, brácha, který mě někdy štvě, ale stejně ho mám rád, maminka, která o nás všechny pečuje a tatínek, s kterým trávím hodně volného času. Domov jsou i naši psi, kteří mě každý den vítají na cestě domů. Domov si nedokážu představit bez svého kocoura, který, když mě vidí, má takovou radost, že mi skočí do náruče a nechce odejít. Domov je taky vůně jídla z kuchyně, když maminka vaří, vůně čerstvě vypraného prádla, moje oblíbené místo v růžku na gauči, domov jsou světýlka nad postelí a oblíbená chlupatá deka. Domov pro mě znamená místo, kde jsem v bezpečí s těmi, co mám nejradši.

Viktor Žáček, 6.A

Když se řekne domov, člověk si automaticky vybaví dům nebo byt, se zahradou nebo s balkónem. Jestliže se nad tím ale trochu víc zamyslíte, přijdete na to, že domov je tam, kde se cítíte nejlépe.

Už jako děti začínáme poznávat, kde jsme doma. Vliv na naše pocity radosti, štěstí, ale i občasného breku, mají především lidé. Lidé, s kterými se cítíme sami sebou. Myslím, že většina lidí nemá jen jeden domov. Oporu můžeme najít jak u rodiny, tak třeba u kamarádů, vychovatelek, nebo i sám v sobě.

Pro mě je domov určitě v onom domě s malou zahrádkou, rodinou, rybičkami a kocourem. Je to místo, kde jsem rád a jsem šťastný, že můžu být se svými nejbližšími. Zároveň můj druhý domov jsou moji kamarádi. Vídáme se každý den, a vždy si máme co říct. Navzájem se podporujeme, a to je pro mě důležité. Asi to je ten důvod, proč bych kamarády rozhodně označil za svou druhou rodinu, která domov utváří.

Karel Bursa, 6.A

Sušice, město na krásné Šumavě, které se rozprostírá na březích zlatonosné řeky Otavy. Město, kde nad obyvateli bdí Anděl Strážce, tyčí se hora Svatobor - tak to místo se stalo skoro před 13 lety mým domovem.

Mám to tu moc ráda, je tu můj dům, ve kterém od mala vyrůstám, kam se ráda vracím. Tam, kde je mamka s tatškou. Domov, kam před 9 lety přibyl můj

brácha Matýsek. Bez kterého by nebyl domov tím správným místem na provádění lumpáren, hraní si na zahradě, a v létě koupání se v bazénu.

Můj domov, kde je mamka, která nám ráda připraví vše, na co máme chuť. Kde probíhají všechny naše oslavy narozenin. Tam, kde tat'ka pokaždé opraví to, co zničíme. Nebo najde místo, kde můžeme provozovat naše domácí sportovní aktivity. Vlastně si vůbec nedovedu představit, že bych o svůj domov přišla a musela se třeba odstěhovat na jiné místo nebo do jiného bytu. Myslím si, že domov má každý člověk jen jeden - je jím místo, kde vyrostl, a kde mu je stále hezky. Tam, kde má rodiče a sourozence. Tam, kam se vrací do bezpečí.

Když někde potkám člověka bez domova - bezdomovce, je mi ho líto. Možná měl taky kdysi domov, o který přišel, a nepodařilo se mu najít nový. Ale možná si ten domov na ulici zvolil sám a je spokojený.

Já jsem šťastná a vděčná za to, jaký mám domov, kam se ráda vracím, a kde je mi s rodiči a bráchou tak hezky.

Valerie Šmolová, 6.A

Diana Tranová, 9.B

Co doporučují číst žáci ze 4.C?

ŽLUTÝ ROBERT

NAPSAL: VOJTĚCH STEKLAČ

ILUSTROVAL: ADOLF BORN

HLAVNÍ POSTAVY: Žlutý Robert, Ferda Ľútko, Mamlas
komisař Ledocq, inspektor Brouk, strážník Varroušek, soukromý detektiv
Marryska

Knička Žlutý Robert je dobrodružná a napínavá detektivka. Příběh je o hledav-
ném lupiči, který přikráčí do Prahy krátce. Žlutý Robert se mu říká proto, že nosil
žluté rukavice. V Praze se spojil s ferdou Ľútkem a s Mamlasem.

Společně provedli tři loupeže. Na všechny se jim povedly.

Kapitoly se střídají z pohledu zločinců a policistů.

Kriminalistům přijede na pomoc komisař Ledocq z Interpolu.

V Praze pátrá inspektor Brouk se soukromým detektivem Marryskou.

Chceš vědět, jak to všechno dopadlo? Tak to si ho musíš přečíst

- více doporučujeme

4.C

Komisař

Le Docq

Básnická tvorba

Svátky jara

Už se blíží svátky jara
tradice je sice stará,
stále mám však má co říci
ještě chodí koledníci.
Svátky jara slavíme
a sajíčka bavíme.
Jarní svátky slunce vítá,
už mám zase brzy svítá.
Beránek či maramec
upечeme mákovec.

Mama Veronika, 7.A

Marek Melka, 7.C

JARNÍ BÁSNÍČKY

SNĚŽENKA

Kamarádi se sluníčkem,
co ji JAREM budí.
Sněženka je její jméno,
ví, že snížen studí.

UVAŽEME DO KYTIČKY
SNĚŽENKY I BLEDULE.
KAŽDÝ KLUK I MALÁ HOLKA
Z JARA, CO U NÁM PRÁVĚ PŘÍŠLO,
UPŘÍMNĚ SE RADUJE.

FIALKA

Fialka se pyšní květem,
jejíž vůně vládne světem,
intenzivně krásou voní,
ranní rosa padá do ní.

JARNÍ KYTIČKY

NAJARĚ, udyž slunce světlí,
objeví se první kvítí.
NARCISY a tulipány,
ZDOBÝ Žlutě všechny trávy.

Čtenářský deník trochu jinak

REBELOVÉ

Napsala: A. Victoria Vázquezová

Ilustroval: Carlos Navarro

Hl. postavy: Chris, Sára, Pat, Charles, ředitelka Bethencourtová

Děj: Chris je na elitní, umělecké škole, kvůli tomu, že kryje průšvihy jeho staršího bratra. Na škole se setkává s Pat, s kterou se stávají nejlepší kamarádi. Později se k nim přidá Charles se Sárou. Blíží se konec pololetí a žáci musí vymyslet a zahrát představení Popelky, podle jejich představy. Všichni z toho mají strach, ale nakonec budou mít nejhezčí představení.

ROZHOVOR S CHRISEM:

1) Jak si se dostal na velmi úspěšnou a elitní školu?

Můj bratr je průšvihář a jednou večer si pro něj přišli policisté. Já mu kryl jeho průšvihy a oni mi dali na výběr buď dětský domov, nebo elitní školu.

2) Jak si se cítil, když jsi 1. den přišel do školy a nevěděl jsi, co máš dělat?

Necítil jsem se moc dobře, nikoho jsem tam neznal a všichni si o mě mysleli bůhví co.

3) Proč jsi šel pryč ze školy, i když jsi věděl, že tě můžou vyhodit?

Musel jsem jít navštívit bratra, protože jsem mu potřeboval toho spoustu říct.

4) Když Sáry skupina kamarádek uráželi Pat a nadávali ji, proč si se ji zastal?

Musel jsem se ji zastat, vždyť je to od nich ošklivé. Musel jsem to udělat, zvláště když jsem začínal chápat, že Pat je jediná kdo mi rozumí.

5) Proč si Pat poprosil o to, aby ti pomohla zavolat bratrovi z kanceláře ředitelky?

Jak jsem několikrát říkal, prostě jsem jí důvěřoval. Byla jediná, která mě neodsoudila za to, co jsem v minulosti udělal.

6) Kvůli čemu ses dostal do takovéto situace, kde si skončil málem v dětském domově?

Moje máma celý den pracuje a já jsem se scházel se špatnými lidmi.

7) Jaký byl důvod, proč si při pomýšlení na balet (hlavní předmět) vždy zrudl vzteky?

Balet mi nejde a ani mě nebaví, zvlášť když musí být v pololetním představení!

8) Chtěl sis se pomstít Sáře za to, co udělala Pat?

Já jsem nechtěl, já jsem to udělal. Její nejoblíbenější dres na tanec jsem jí vypral tak, že se scvrknul a Sára se do něj nevešla.

9) Tak proč jsi Sáru vzal do skupiny?

Kvůli Pat. Bylo na ní vidět, že chce Sáře dát druhou šanci. Sára se Pat omluvila a navíc jsem měl obě pod kontrolou.

10) Věděl si, že se Charles kamarádí se Sářinou skupinou, ale přesto jste ho vzali k vám. Proč?

Charles tančí skvěle a nám se na představení hodí, když já netančím dobře a navíc nám vše vysvětlil.

11) Když ti ředitelka řekla, že ví, že jsi telefonoval u ní v kanceláři, co jsi dělal?

Nikomu ani Pat jsem to neřekl. Nevěděl jsem, co mám říct. Nakonec jsem nic neřekl a oba jsme na to naštěstí zapomněli.

12) Jaké byly tvé pocity, když si tě ředitelka zavolala do své kanceláře?

Strašně moc jsem se bál, že mě vyhodí. Zrovna teď, když jsem myslel, že sem už začínám zapadat.

13) Proč jsi se zachoval jak sobec a lístek pro svoji maminku na představení si roztrhal?

Jak jsem říkal, máma toho má hodně, a já myslel, že nebude mít čas přijít.

14) *Vaše divadlo nebo představení bylo nejlepší ze všech, ale proč jsi se nechtěl uklonit jako všichni na pódiu a Pat pro tebe musela přijít?*

Myslím si, že největší zásluhu na tom měli ostatní a hlavně trpělivost se mnou, protože tanec není má silná stránka.

15) *Když jsi viděl svojí pyšnou maminku v hledišti, jak ti tlaská, co jsi chtěl jít udělat?*

Chtěl jsem jí strašně obejmout a říct jak moc jí mám rád, ale nemohl jsem, ale nebojte se večer jí to všechno řeknu. :)

16) *A jsme u poslední otázky, trochu osobní, cítíš něco k Pat?*

Ne určitě ne, je to moje nejlepší kamarádka. Určitě do ní nejsem zamilovaný...teda doufám...

Anna Zrounová, 8.A

Karolína Tittlová a Natálie Pitelová, 8.A

Václav Vrzal, 9.C

Přejeme Vám krásné Velikonoce i celé jaro!
Ať Vám vykouzlí na Tváři úsměv stejně, jako se
to snad povedlo našemu časopisu ☺

